

چه ظرف‌هایی را نباید در ماکروویو گذاشت؟

شادفر

ماکروویو دستگاهی است که به دلیل عملکردش در فوری گرم کردن غذاها کاربرد زیادی در محیط‌های مختلف پیدا کرده است. بیشتر وقت‌ها شاغلانی که در محیط کسب و کار خود امکاناتی برای گرم کردن غذا ندارند از این دستگاه بهره می‌برند. همچنین در اداره‌ها و شرکت‌ها که کارمندان مجبورند ساعت‌های زیادی سرکار باشند و فرصت زیادی برای گرم کردن غذای خود ندارند. این دستگاه خیلی به کار می‌آید. استفاده از ماکروویو هم مانند هر وسیله برقی دیگری نیاز به رعایت برخی توصیه‌ها دارد. از جمله اینکه ما مجاز به گذاشتن هر جنس ظرف و غذایی در ماکروویو نیستیم. قرار دادن هر ظرفی می‌تواند تأثیری در مواد غذایی یا دستگاه شما بگذارد. با رعایت نکاتی که در ادامه می‌آید، می‌توانید ضمن استفاده از این وسیله، ایمنی و سلامتی بدن خود را حفظ کنید و طول عمر دستگاهتان را افزایش دهید.

ظرف‌های فلزی و آلومینیومی

ظرف‌ها و لیوان‌های مسافرتی از جنس استیل وقتی در ماکروویو قرار بگیرند می‌توانند سبب آتش‌سوزی شوند. این ظرف‌ها وقتی در معرض اشعه‌های ماکروویو قرار می‌گیرند به جای جذب انرژی، آن را منعکس می‌کنند. گذاشتن این ظرف‌ها در ماکروویو می‌تواند جرقه‌هایی را ایجاد و در نهایت دستگاه را خراب کند. ظرف‌های آلومینیومی هم در اصل ورقه‌های فلزی نازکی هستند که وقتی در ماکروویو قرار می‌گیرند غذا در آن‌ها گرم نمی‌شود.

ظرف‌های براق و دور طلایی

ظرف‌های دور طلایی یا نقره‌ای و براق را هم نباید در ماکروویو گذاشت. این ظرف‌ها به خاطر انعکاس انرژی می‌توانند سبب جرقه و خرابی دستگاه شما شوند.

ظرف‌های لب‌پر و تیز

پرتوی اشعه ماکروویو با انرژی بالا از راه قطعات و لب‌های مانند ترانس ماکروویو، امواجی الکترومغناطیسی با بار مثبت می‌تاباند. از آنجا که معمولاً بار منفی در نوک و قسمت‌های تیز اشیا وجود دارد، انرژی در قسمت‌های تیز تخلیه می‌شود و به همین دلیل باید از گذاشتن ظرف‌های لب‌پر یا تیز در ماکروویو خودداری کنید.

کیسه و پلاستیک

کیسه‌های پلاستیکی و ظرف‌های یک بار مصرف غذا هرگز نباید در ماکروویو قرار بگیرند، زیرا احتمال دارد حاوی بیسفنول A باشند که بیشتر به نام BPA شناخته می‌شوند. این مواد می‌توانند به راحتی در دستگاه ذوب شوند و مواد خطرناک را در غذای شما آزاد کنند.

ظرف‌های استایروفوم

استایروفوم معروف به فوم پلی‌استایرن نه تنها برای محیط زیست زیان دارند، بلکه در صورت قرار گرفتن در معرض تشعشع به سرعت ذوب می‌شوند و مانند پلاستیک می‌توانند مواد شیمیایی خطرناکی را در غذای شما آزاد کنند. مصرف غذاهای داغ در این ظرف‌ها سبب بروز بیماری‌های سخت می‌شود.

چه غذاهایی را نباید در ماکروویو گذاشت؟

غیراز ظرف‌های نامناسب برای ماکروویو، مواد غذایی زیادی هم هستند که نباید آن‌ها را در این دستگاه قرار دهید.

آب

شاید گذاشتن یک لیوان آب در ماکروویو برای تهیه چای، کاری ضرری به نظر برسد، ولی در بعضی واقع می‌تواند بسیار خطرناک باشد. اشعه ماکروویو می‌تواند آب را بدون اینکه به جوش بیاید، فوق‌العاده گرم کند. برخورد این اشعه به سطح آب می‌تواند منجر به پاشیده شدن و دگرگون شدن آب شود و این امری می‌تواند عواملی مثل اتصال و آتش‌سوزی را به همراه داشته باشد.

فلفل تند خام

ماده غذایی دیگری که نباید در ماکروویو قرار بگیرد، فلفل تند خام است. فلفل‌های خام در ماکروویو منفجر نمی‌شوند، ولی حاوی ترکیبی به نام کپسایسین هستند که در دمای بالاتر منفجر می‌شود. این بخار در صورت قرار گرفتن در معرض چشم یا تنفس می‌تواند بسیار خطرناک باشد.

تخم مرغ

قرار دادن یک تخم مرغ کامل در ماکروویو می‌تواند بسیار خطرناک باشد و کثیفی‌های زیادی ایجاد کند. فرایند گرم شدن سریع می‌تواند بخار زیادی در داخل تخم مرغ ایجاد کند و این روند می‌تواند سبب منفجر شدن تخم مرغ شود.

پخت‌گوشت منجمد

پختن گوشت منجمد در ماکروویو می‌تواند باکتری‌های خطرناک موجود در این مواد غذایی را پخش کند. روش درست این است که گوشت یا مرغ منجمد را در ماکروویو یخ‌زدایی کنید و سپس آن را در فر اجاق گاز یا گریل قرار دهید تا باکتری یا هرگونه میکروبی که در آن وجود دارد از بین برود.

سس‌های بدون پوشش

سس‌های ماکارونی یا گوجه‌فرنگی بدترین چیزی هستند که اشعه ماکروویو با آن‌ها برخورد می‌کند. اگر چنین سس‌هایی بدون پوشش گرم شوند، می‌توانند پرتاب و در سراسر دستگاه پاشیده شوند. سعی کنید سس‌های کچاپ، ماکارونی یا پاستا را در قابلمه‌ای جدا روی اجاق گاز گرم کنید.

کره

آب کردن کره در ماکروویو هم کاری اشتباه است و می‌تواند سطح داخلی دستگاه شما را بسیار کثیف کند. وقتی اشعه به سطح کره تابیده می‌شود، هوای داغ حبس شده در لایه‌های کره سبب ترک‌خوردن و پاشیدن آن به سطوح دستگاه می‌شود.

تن ماهی

چربی داخل تن ماهی سبب جلا و ولز و پاشیده شدن آن به دیواره‌ها و سقف دستگاه می‌شود. بهتر است محتویات تن ماهی و همچنین ظرف تن ماهی را در ماکروویو قرار ندهید. قرار دادن برخی از این غذاهای کنسروی و روغنی در ماکروویو می‌تواند صدای زیادی هم تولید کند.

خوب، بد و زشت جشن‌های نوظهور!

درباره جشن‌های غیرمتعارف و عجیب که به بخشی از سنت‌های خانوادگی تبدیل شده است

مترجم: عادل نجفی انهد خانواده سال‌ها و بلکه قرن‌هاست که نقاط عطف خود را جشن می‌گیرد. تولد، فارغ‌التحصیلی، اشتغال به کار، ازدواج، خرید یک وسیله نقلیه یا منزل بهانه‌هایی هستند که در جهان امروز آن‌ها را به دور از دغدغه‌ها و عدم اطمینان‌های روزمره دوست می‌داریم. شکوه موفقیت و زیبایی آن را با عزیزانمان به اشتراک می‌گذاریم و شاید نه یک بار که حتی هر سال آن‌ها را تکرار می‌کنیم. اما در جهان در حال تحول و دگرگونی و دارا اثرات جهانی شبکه‌های اجتماعی به نظر می‌رسد به تدریج گرامیداشت آداب و رسوم و جشن‌هایی که به آن‌ها اشاره شد، جای خود را به جشن‌های غیرمتعارف و عجیب می‌دهند. مراسم خانوادگی مدرن در طول سال‌ها به طور درخورتو جهی تکامل یافته‌اند و منعکس‌کننده هنجارهای فرهنگی و نگرش‌های اجتماعی در حال تغییر نسبت به تحولات مختلف سبک زندگی هستند. از جمله این مراسم، «آیین‌هایی مانند» خدا حافظی با پوشک، برای کودکان یا جشن طلاق برای بزرگ سالان است. این مراسم اغلب به عنوان نشانه‌های نمادین نقاط عطف مهم در زندگی فرد در نظر گرفته می‌شوند. ممکن است برای برخی غیرمتعارف به نظر برسند، اما به طور فزاینده‌ای به بخشی از سنت‌های خانوادگی معاصر تبدیل می‌شوند.

همه مادر زندگی به دنبال بهانه‌ای برای شادی و جشن گرفتن مناسبت‌ها و اتفاقات مختلف زندگی هستیم. انسان عصر کشاورزی و دامداری آیین‌ها و جشن‌های منطبق با فصل کشت و کار داشت و با طبیعت همسو تر بود؛ اما هرچه شهرنشینی زیست‌ماشینی بیشتر شد، بهانه‌های جشن‌ها و شادمانی‌ها بیشتر و بیشتر شدند. جشن‌های نوظهوری که این روزها با کمک فضای مجازی مرزهای جغرافیایی و فرهنگی را پشت سر گذاشتند و مهمانان خانواده‌های ایرانی شدند. آنچه می‌خوانید، ترجمه‌ای است درباره جشن‌های نوظهور که با محتوای فرهنگ و سنت‌های باستانی کشورمان در تضاد است.

خاستگاه‌ها و نمونه‌های فرهنگی

در اروپا، محبوبیت مراسم «خدا حافظ پی پی» یا «خدا حافظ پوشک» برای کودکان در حال رشد است. این مراسم معمولاً نشان دهنده گذار از پوشک پوشی به استفاده مستقل از سرویس بهداشتی است. والدین ممکن است یک گرد همایی کوچک با خانواده و دوستان برای جشن گرفتن ترتیب دهند. که اغلب شامل بازی‌ها، پذیرایی‌ها و حرکات نمادین مانند بیرون کشیدن آخرین پوشک است. در آمریکای شمالی، والدین به نشانه پایان وابستگی به پوشک برای کودکان نوپا، جشن‌هایی با بن‌مایه ابرقهرمانان یا شاهزاده خانم‌ها برگزار می‌کنند. جشنی که دست‌کم در ظاهر هم بر موفقیت کودک و هم بر آرامش والدین تمرکز دارد.

در سنین بالاتر در آسیا، مراسم انتقال از کودکی به بزرگسالی، مانند مراسم بلوغ، عمیق‌ریشه در سنت‌های فرهنگی دارد. اما به تازگی به صورت جدی‌تر برگزار می‌شود. به عنوان مثال، در فرهنگ ژاپنی "SeijinShiki" ورود افراد به بیست سالگی را جشن می‌گیرند تا ورود رسمی آن‌ها را به بزرگسالی نشان دهند. این مراسم اغلب شامل لباس‌های رسمی، گرد همایی‌های خانوادگی و آیین‌هایی است که نماد مسئولیت‌های بزرگسالی است.

در برخی از دیگر فرهنگ‌های آسیای شرقی، تمرین با یک سطل برای دفع ادرار به عنوان گامی مهم به سوی استقلال تلقی می‌شود. کره‌ای‌ها «دولجانچی» (اولین تولد) را با غذاهای نمادین از جمله سوپ برنج (به عنوان نماد استقلال) و رشته‌فرنگی (به عنوان نماد طول عمر) جشن می‌گیرند. به همین ترتیب، خانواده‌های ویتنامی ممکن است مراسم کوچکی را با غذاهای ویژه برای کودکان برگزار کنند که در مهارت‌های بهداشت فردی خود کفا شده‌اند.

نمونه دیگری از سنت‌های ژاپنی به روزآوری شده، «Okuizome» یا اولین مراسم چاپستیک (قاشق‌های ویژه غذاخوری ژاپنی‌ها) است. در این جشن تازه‌باب شده در ژاپن، کودک در معرض اشیای نمادین مختلف در یک سینی قرار داده می‌شود. اولین اشیایی که کودک انتخاب و به سمت آن حرکت کند در واقع تعیین‌کننده مسیر شغلی آینده او خواهد بود.

به کجا می‌روی؟

آیا این تشریفات مدرن تبدیل به یک امر عادی جدید خواهند شد؟ همان‌طور که هنجارهای اجتماعی همچنان در حال تکامل هستند، این احتمال وجود دارد که مراسم نوظهور خانوادگی به طور فزاینده‌ای رایج و پذیرفته شوند. با این حال، آداب و رسوم خاص مرتبط با این مراسم ممکن است در طول زمان تغییر کنند. ما با ترکیبی از آیین‌های قدیمی و جدید روبه‌رو خواهیم شد. به احتمال زیاد مراسم سنتی که زمینه‌ها فرهنگی یا مذهبی عمیقی دارند ادامه خواهند داشت. با این حال، خانواده‌های به ایجاد آیین‌های شخصی که ارزش‌ها و تجربیات آن‌ها را منعکس می‌کند، ادامه خواهند داد.

برخی از روندهای بالقوه را این گونه می‌توان تشریح کرد:

- **افزایش تمرکز بر فردیت:** تشریفات متناسب با کودک یا زوج خاص ترجیح و اعتقاد شخصی را در بر می‌گیرد.
- **افزایش جشن‌های غیرمذهبی:** با کاهش وابستگی‌های مذهبی، خانواده‌ها به دنبال راه‌های جایگزین برای بزرگداشت نقاط عطف زندگی خواهند بود.
- **ادغام فناوری:** فناوری می‌تواند در ثبت و به اشتراک‌گذاری این رویدادها نقش بیشتری داشته باشد. اما امیدواریم این اثرگذاری، ارتباطات واقعی را تحت الشعاع قرار ندهد.
- **شخصی‌سازی حاکم می‌شود:** منتظر تمرکز مداوم بر شخصی‌سازی این تشریفات برای بازتاب ارزش‌ها و علایق خانواده‌ها باید بود. کودکی که شیفته دایناسورها است، ممکن است به جای تم ابرقهرمانی عمومی، یک مهمانی «با پوشک خدا حافظی تیرکس» داشته باشد.

آیین‌های جدید و باورهای مذهبی

در میان جشن‌های نوظهور شاید کمتر موردی را بتوان به اندازه جشن طلاق در تضاد با آداب و سنن و باورهای مذهبی در جهان پیدا کرد. در تمامی ادیان ابراهیمی همان قدر که در بزرگداشت پیوندانسان‌ها توصیه شده است در مذمت جدایی نیز می‌توان توصیه‌هایی از تمامی ادیان یافت. برخلاف جشن‌های مرتبط با کودکان که با اندکی اغماض می‌توان همچنان رد پای توصیه‌های مذهبی مانند نکات بهداشتی، استقلال، توانمندی، هم‌نوع دوستی و همچنین نفس‌شادی و همدلی را مشاهده کرد. در جشن‌های نوظهور بزرگ سالان مانند طلاق یا مخالفت جدی و طرد پیشوایان مذهبی در جوامع مختلف روبه‌رو هستیم. آن‌ها بزرگداشت این رخداد را نوعی بی‌احترامی به حرمت ازدواج و در ادامه نهاد خانواده تلقی می‌کنند.

چاره‌ای هست؟

- **مراسم خانوادگی مدرن:** اینکه آیا این آیین‌های جدید رایج می‌شوند یا بیشتر تکامل می‌یابند، باید دید. اما آن‌ها اهمیت پایدار پیوند خانوادگی و تجربیات مشترک را برجسته می‌کنند.
- **مراسم خانوادگی عجیب و غریب:** بازتابی از تمایلی ما به دور شدن از امور روزمره و جشن گرفتن نقاط عطف زندگی به روشی منحصر به فرد است. آن‌ها بازتابی از دنیای در حال تغییر ما هستند. در حالی که برخی ممکن است عجیب بودن آن‌ها را مسخره کنند، این جشن‌ها نشان دهنده تغییر به سمت فردیت و ایجاد سنت‌های شخصی است. تلاش برای برگزاری چنین جشن‌هایی در روزگاری که زندگانی افراد در نقاط مختلف جهان ممکن است روز به روز بیشتر از گذشته از معنایی‌ها شوند، می‌تواند نشان دهنده تمایل به گذاره‌هایی از زندگی به روشی معنادار باشد. در نهایت، آینده مراسم نوظهور خانوادگی با تغییرات فرهنگی، ترجیح فردی و نیاز به تشریفات به نحوی شکل می‌گیرد که ارزش‌ها و باورهای جامعه معاصر را منعکس کند.